

شهری که زندگی است

به مناسبت ترجمه شهر افتخار

به زبان انگلیسی

شعری که زندگی ست!

به مناسبت ترجمه‌ی شعر "افتخار" به زبان انگلیسی

بدون شک در تاریخ مبارزاتی تمامی ستمکشان جهان علیه ظلم و سرکوب، ادبیات انقلابی و شعر به عنوان زبانی واحد که مرز و رنگ و نژاد نمی‌شناسد، یکی از ابزارهای بسیار موثر آگاهی‌بخش در پیشبرد این مبارزه، گسترش و عمومی کردن آن و تحکیم همبستگی مردمی بوده است. به همین دلیل، یکی از تلاش‌های انقلابیونی که برای آزادی و رهایی کارگران و خلق‌های تحت ستم در هر سنگر جغرافیایی با نظام سرمایه‌داری و ارتجاع می‌جنگند، پخش و اشاعه‌ی ادبیات و اشعار مبارزاتی است که فارغ از هرگونه تفاوت فرهنگی و زبانی و...، به سان پرنده‌ای تیزپرواز و خوش‌الحن بال گشوده و از این کشور به آن کشور، از این فرهنگ به آن فرهنگ و از این میدان مبارزه به میادین دیگر سفر کرده و مارش آزادی و همبستگی خلق‌های تحت ستم را با تأثیر و قدرتی لایزال به صدا درآورده‌اند. در نتیجه، مردم ما در طول مبارزات خود برای آزادی، همان قدر که به

قلم نویسندگان مبارز و شعر شاعران ملی خود؛ نویسندگان و شاعرانی که از زبان خلق سخن گفته‌اند، تعلق خاطر دارند، به همان نسبت وام‌دار پیام بانگ و فریاد آزادیخواهی هنرمندان و شاعران تُرک و کُرد و شیلیایی و انگلیسی و آفریقایی و آلمانی و روسی و... هستند که آثارشان در نتیجه‌ی کار ارزشمند هنرمندان و متفکران متعهد، به زبان فارسی ترجمه شده و برای مردم و مبارزین ایرانی فرصتی فراهم شده تا با مبارزات و کوشش‌های انقلابی سایر توده‌های تحت ستم در سایر نقاط دنیا آشنا شده، از آن بیاموزند و در مبارزه با جهل و تاریکی از آن نیرو بگیرند و همبستگی مبارزاتی خود با ملت‌های دیگر را تقویت کنند.

در این چارچوب است که ترجمه‌ی اشعار و نوشته‌های روشن‌گرانه و انقلابی خلق‌شده توسط فرزندان مبارز این آب و خاک به زبان‌های دیگر (که شمارشان کم نیست) نیز اهمیت به‌سزایی در آشنایی سایر توده‌های تحت ستم و روشنفکران انقلابی آنها در کشورهای دیگر با مبارزات حق‌طلبانه‌ی مردم ایران، تاریخ و فراز و نشیب‌های آن و تقویت روح همبستگی بین‌المللی دارد.

آنچه که در زیر می‌آید ترجمه‌ی شعر زیبای انقلابی‌ی "افتخار" (من یک زنم) سروده‌ی چریک فدایی خلق، رفیق پریدخت (غزال) آیتی به زبان انگلیسی‌ست که گامی کوچک ولی ارزشمند در راستای پاسخ به چنین وظیفه‌ی والایی‌ست.

ضمن قدردانی از این تلاش، از همه‌ی رفقا و دوستان مبارزی که دستی در دنیای زبان و ترجمه دارند و با تاریک‌اندیشی پیکار می‌کنند، می‌خواهیم که با تلاش برای ترجمه‌ی این شعر پُر محتوا که منعکس‌کننده‌ی واقعیات جامعه‌ی ما و برگی زرین از تاریخ مبارزاتی معاصر مردم ماست به زبان‌های دیگر، در امر اشاعه و تقویت هنر انقلابی و "شعری که زندگی‌ست" گام بردارند.

باشد که روح جان‌افزای سطور این شعر زیبا و پیام آن برای برابری و آزادی، نوازش‌گر جان‌های شیفته‌ی دیگری باشد که هم‌اکنون در هر نقطه‌ی دیگری از جهان تحت سلطه، برای همین اهداف انسانی علیه دشمن مشترک ستم‌کشان پیکار می‌کنند.

چریک‌های فدایی خلق ایران

خرداد ۱۳۹۴

Pride

A poem by Gazelle Ayatí

(November 1951-April 1977)

"March 30th is the anniversary of the martyrdom of the Iranian People's Fadaee Guerrilla Pari-dokht (Gazelle) Ayati; an artistic comrade and a gifted poet. As a young poet in her high school days, she chose the pen name Gazelle which was indeed suitable in light of her beautiful face and gazelle-like eyes. Today in the communist movement, Gazelle is well known as both a member of the IPFG, and a female poet and artist. However, neither her revolutionary activities nor her artistic and literary works in their entirety are known to the public. In fact, even her magnificent and meaningful poem "Pride" also known as "I am a woman" was not printed in the movement in her name. This poem which has eloquently depicted the living and fighting conditions of working women in Iran during the 1960s and 1970s, alone speaks of her vanguard artistic ability and incredible talent in illustrating the realities of life in the form of poetry in an engaging, passionate and memorable style."

"... It must be noted that this poem owes its beauty and magnificence to the development of armed struggle in Iran during the 1970s and to the great sacrifices made by courageous and selfless women and men and their revolutionary sincerity and devotion towards the oppressed masses. Without the sincere and humble fighters, without the brave and fearless champions like Marziyeh¹, Gazelle's artistic talent could never reach the heights to produce as majestic a poem as "Pride"...".

(Excerpts from "Our Crimson Gazelle" written by comrade Ashraf Dehghani in memoriam of Gazelle in April 2015)

---

¹ Marziyeh A. Oskoe was yet another brilliant and brave IPFG member who fell in a heroic combat with the Shah's mercenaries in the streets of Tehran where ordinary people witnessed her epic fight and became a legend among the legends of the IPFG.

Pride

I am a woman

I am from the remote ruins of the East

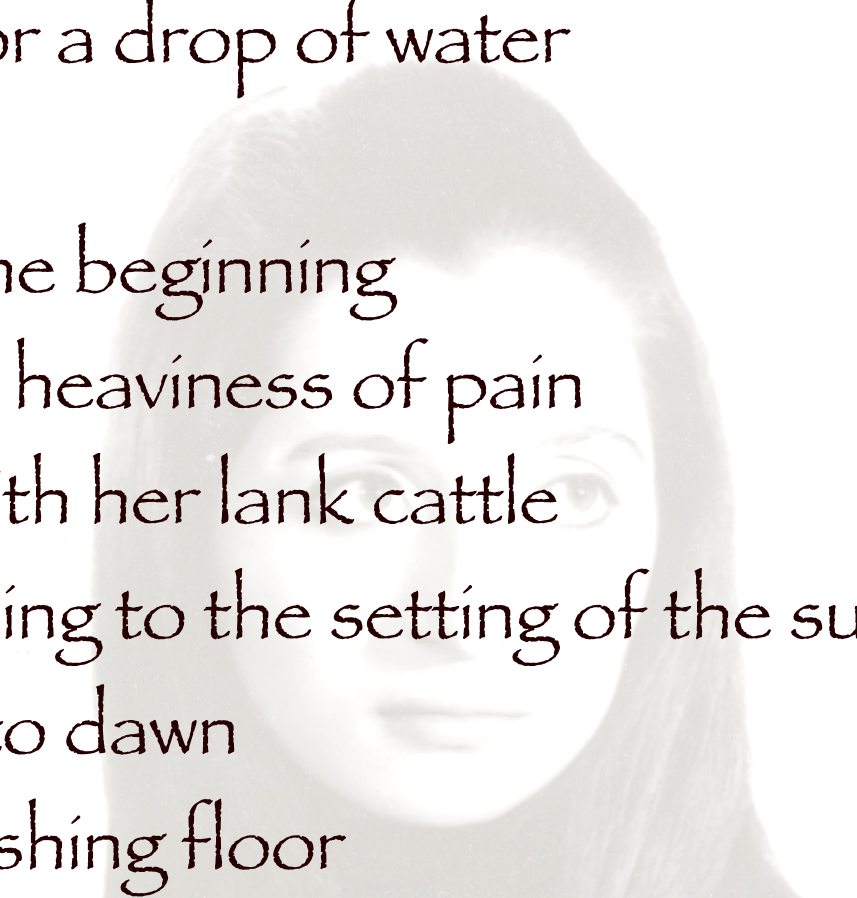
a woman

who from the beginning

has travelled barefoot

across the thirst-stricken earth

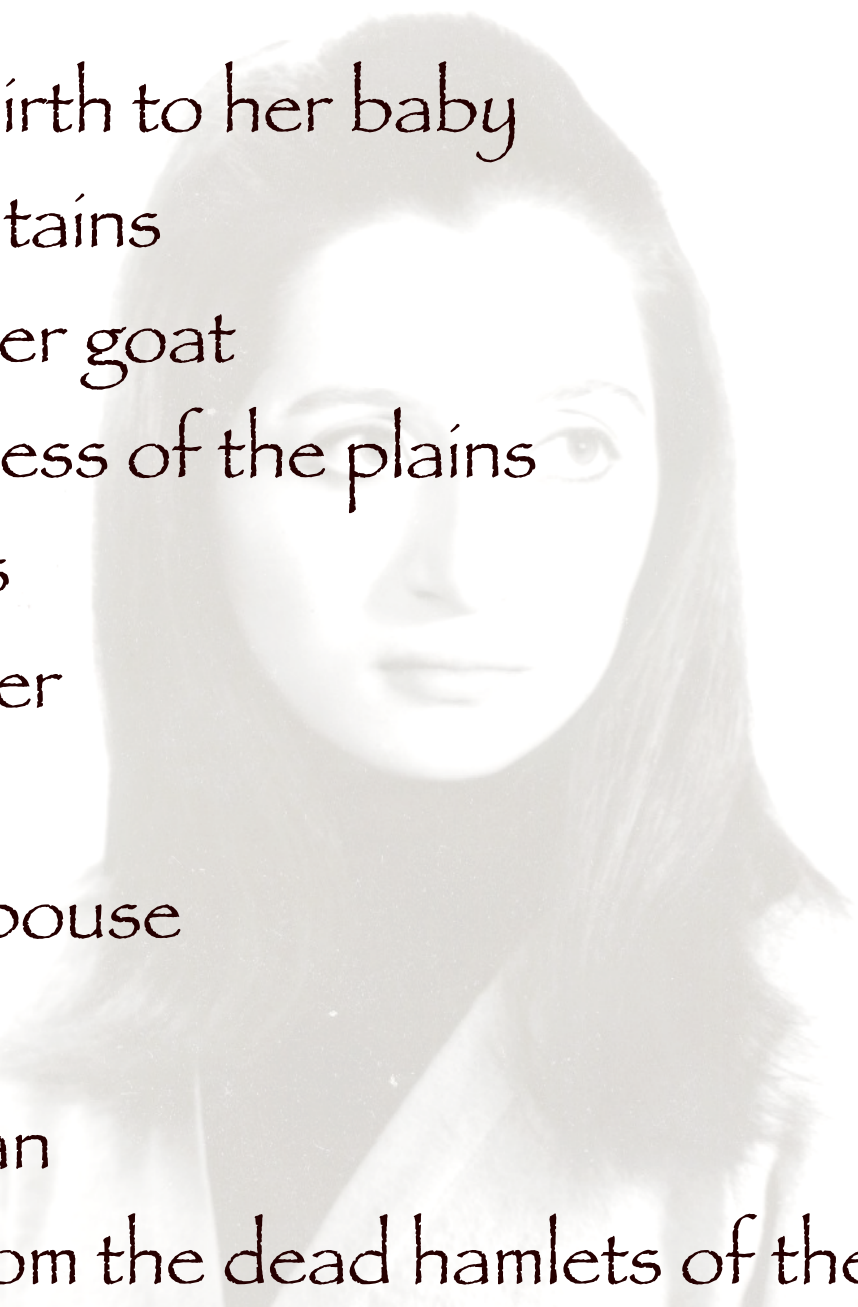

in search for a drop of water
a woman
who from the beginning
has felt the heaviness of pain
barefoot with her lank cattle
from the rising to the setting of the sun
from dusk to dawn
on the threshing floor

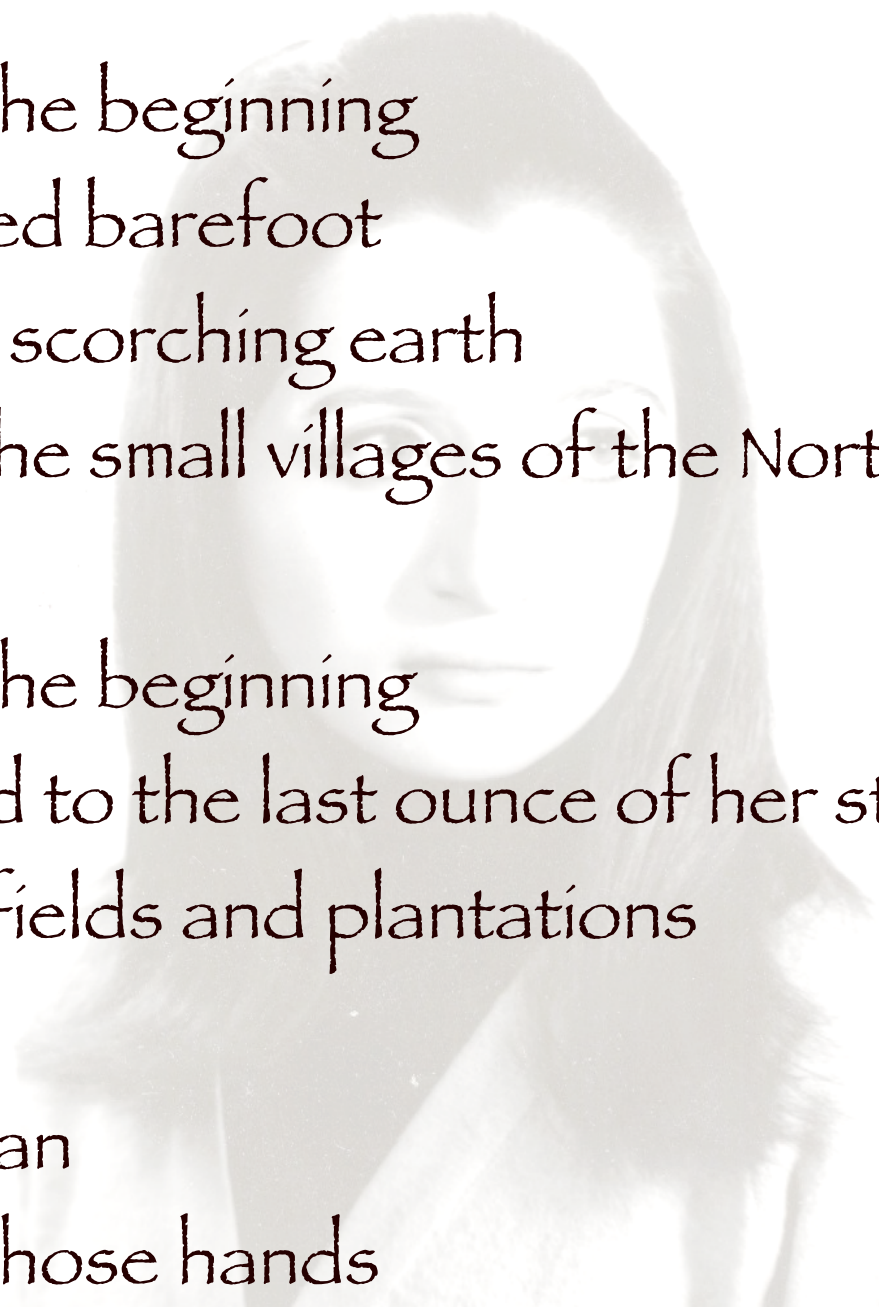
I am a woman
I am from the homeless tribes
of the plains and the mountains

a woman
who gives birth to her baby
in the mountains
and loses her goat
in the vastness of the plains
and mourns
I am a mother
a sister
a faithful spouse

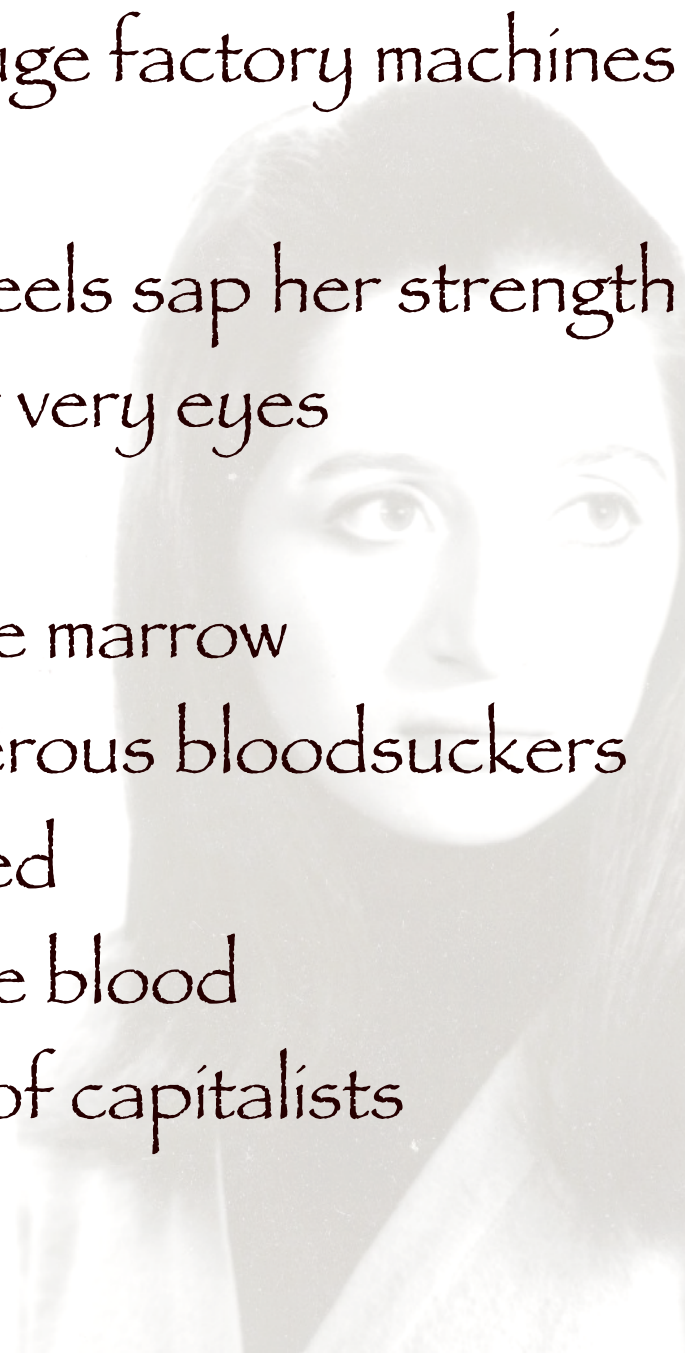
I am a woman
a woman from the dead hamlets of the South

a woman
who from the beginning
has travelled barefoot
across the scorching earth
I am from the small villages of the North

a woman
who from the beginning
has worked to the last ounce of her strength
in the rice fields and plantations

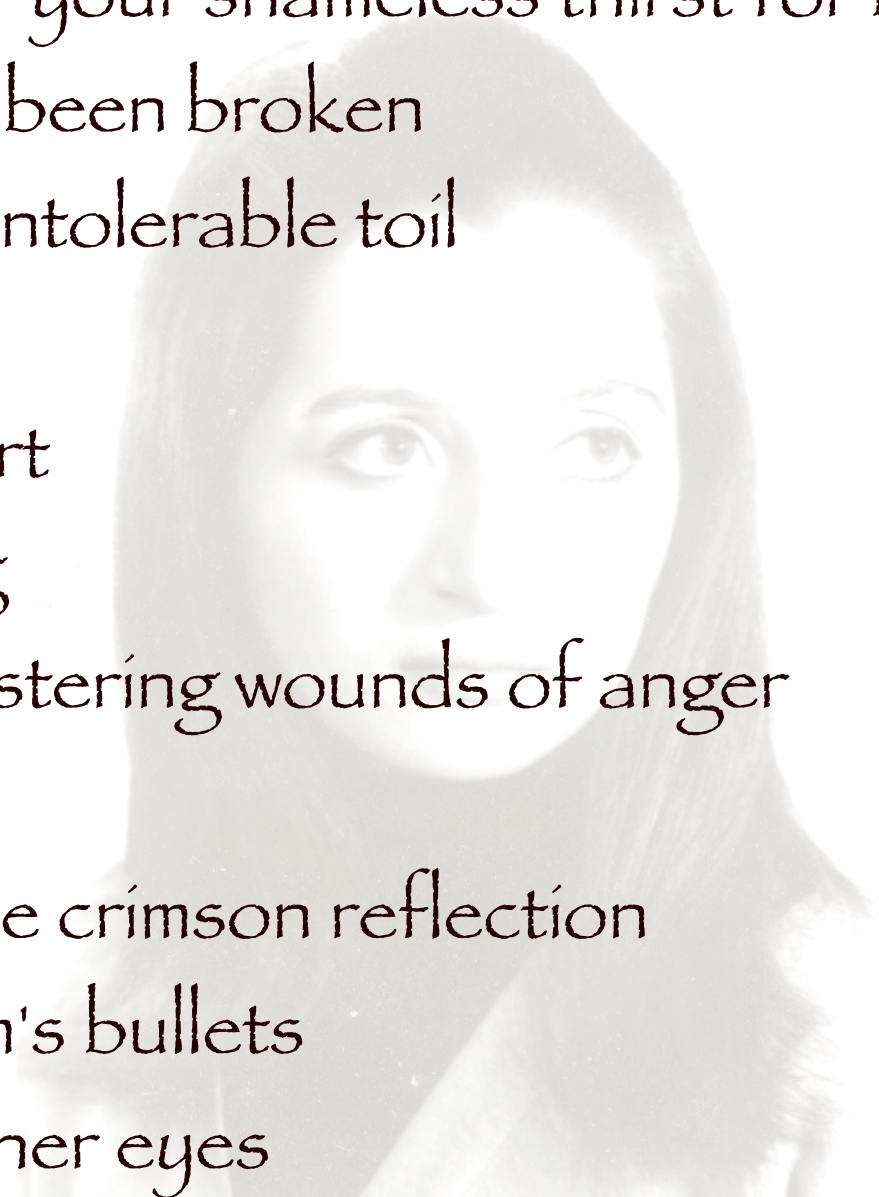
I am a woman
a worker whose hands

operate huge factory machines
every day
the cogwheels sap her strength
before her very eyes
a woman
from whose marrow
the cadaverous bloodsuckers
are fattened
from whose blood
the profit of capitalists
multiplies
a woman

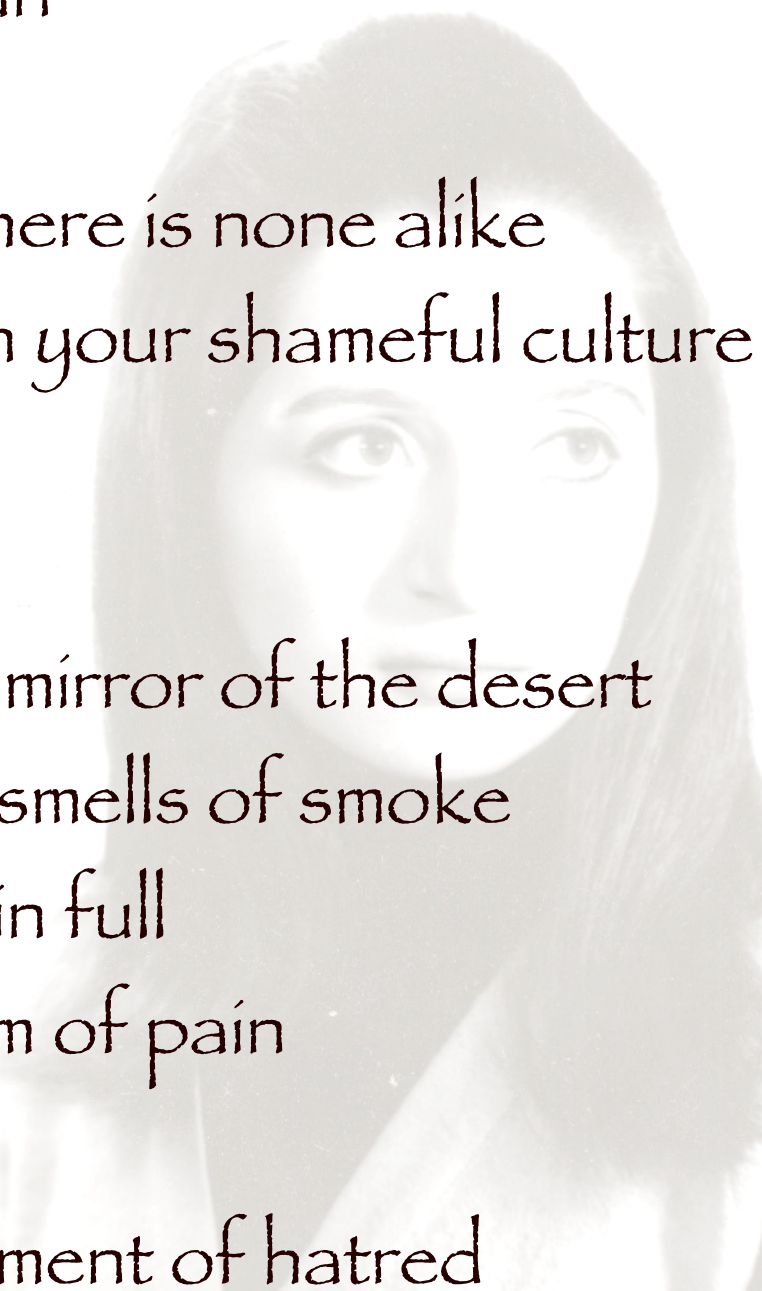
for whom there is none alike
anywhere in your shameful culture
where her hands are snow white
her stature is delicate
her skin is smooth
her hair is perfumed

I am a woman
whose hands bear the scars
of the sharp blade of pain and suffering
a woman
whose stature

because of your shameless thirst for bounty
has simply been broken
under the intolerable toil
a woman
whose heart
is brimming
with the festering wounds of anger
a woman
who has the crimson reflection
of freedom's bullets
swelling in her eyes

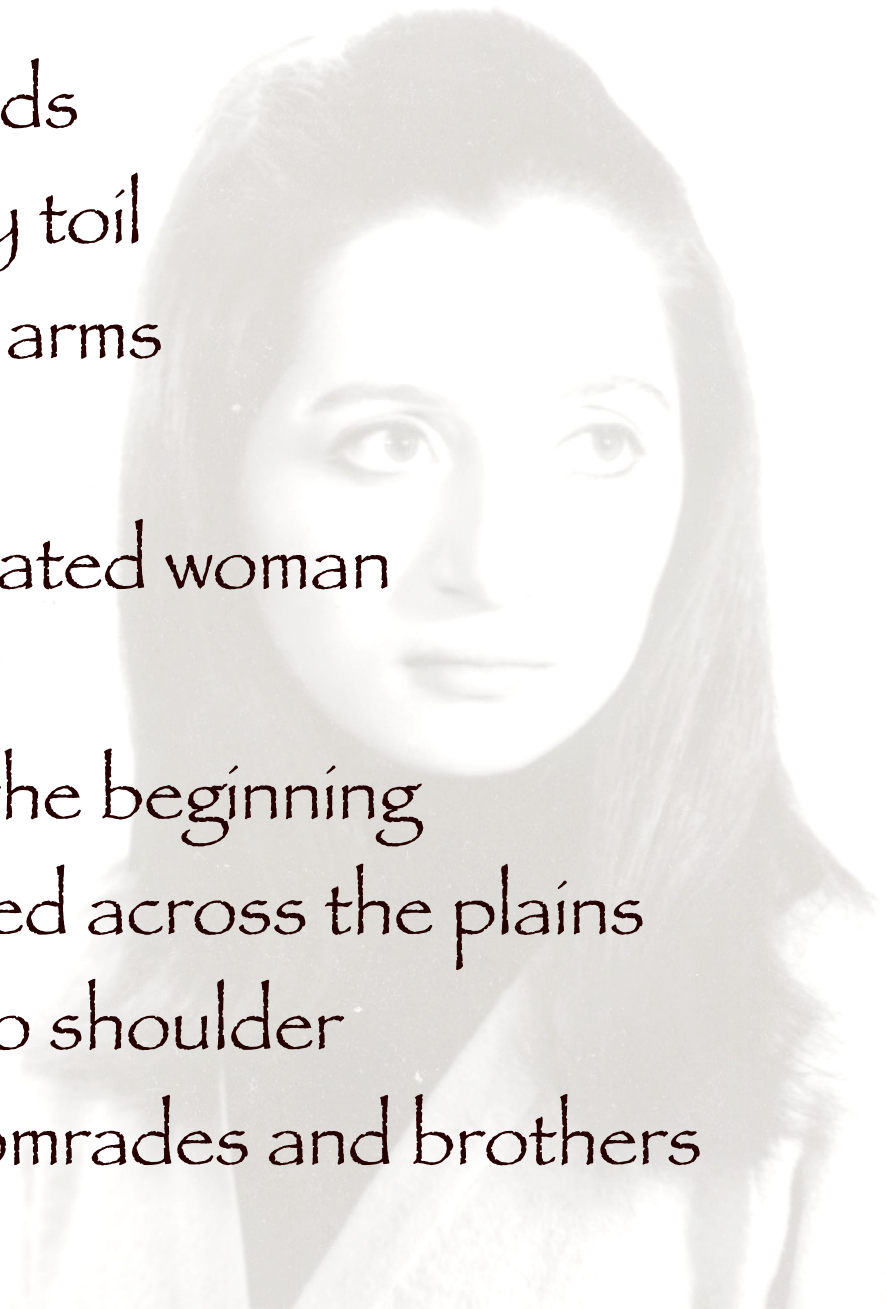

I am a woman
a woman
for whom there is none alike
anywhere in your shameful culture
a woman
whose skin
is the sun's mirror of the desert
whose hair smells of smoke
my stature in full
is an emblem of pain
my body
the embodiment of hatred

a woman
whose hands
are built by toil
to take up arms

I am a liberated woman
a woman
who from the beginning
has travelled across the plains
shoulder to shoulder
with her comrades and brothers
a woman

who has nourished
the mighty arms of the worker
the mighty hands of the peasant
I am a worker myself!
I am a peasant myself!

English translation by: A. Behrang